

[Alsing Andersen.]

er ganske afgjort. At det ogsaa er objektivt rigtigt, er ogsaa klart. Vi erkender, at det færøske Sprog er en selvstændig og levende Gren paa den nordiske Sprogstamme, og derfor er det rigtigt, at det ogsaa udtrykkes og anerkendes i denne Lov. Vi Danske, som ikke mindst i de senere Aar med saa stor national Styrke har sunget om vort Modersmaals Værdi, og som ogsaa har følt Sandheden deri, maa uden Forbehold og med Glæde acceptere denne Paragrafs Indhold og Ordlyd.

Det andet Spørgsmaal er Flagspørgsmaalet. Som den højtærede Statsminister bemærkede i sin Forelæggelsestale, var det vel nok det Spørgsmaal, der kunde befrygtes at blive den værste Anstødssten for et Resultat af Forhandlingerne. Med saa meget større Glæde har vi konstateret, at det er lykkedes at opnaa Enighed om dette Spørgsmaal. Alligevel er det kun rimeligt at betone, som den højtærede Statsminister gjorde, at der hos de fleste Danske vel nok og hos mange Færinger var Betænkelse ved at forlade den hidtidige Ordning. Vi mener imidlertid, at den foreslaaede Ordning er baade naturlig og rimelig. Vi mener ikke, at Danmarks nationale Værdighed taber noget derved. Loven anerkender Færøerne som et selvstyrende Folkesamfund, vi anerkender Færingerne som et Folk med særlige nationale og historiske Traditioner og med deres eget nordiske Sprog. Naar det er Tilfældet, og naar Færingerne inden for det danske Riges Rammer ønsker gennem et eget Flag at give Udtryk derfor, mener vi, at det danske Folk bør indrømme dem denne Ret og derved give Udtryk for vor Respekt for Færingernes nationale Følelser. Ægte Nationalfølelse hos os selv maa føre til, at vi respekterer den samme Følelse hos andre, og jeg er overbevist om, at vi i Danmark i Fremtiden vil hilse det færøske Flag med samme Glæde som de øvrige nordiske Flag.

Vi siger da ja til dette Lovforslag, og vi udtaler det oprigtige Ønske, at denne Lov ved i langt højere Grad end hidtil at lægge betydningsfulde Sagers Afgørelse i Færingernes egne Hænder maa bidrage til yderligere Løftelse og Fremdrift og til Styrkelse af Venskab og Samhørighed mellem det færøske og det danske Folk.

Thorkil Kristensen: Jeg kan paa Venstres Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse i det høje Ting. Det Lovgivningsværk, der saaledes forhaabentlig snart staar over for sin Fuldførelse, er et af de betydningsfuldeste, og ud fra visse

Synspunkter det betydningsfuldeste, som Rigsdagen har beskæftiget sig med efter den anden Verdenskrig.

Det er et Resultat af langvarige Forhandlinger mellem Repræsentanterne for det færøske Lagting og for den danske Regering — jeg kunde ogsaa sige de danske Regeringer, vi har haft — samt Rigsdagen hernede. Jeg tror, at alle, der har deltaget i disse Forhandlinger, har haft Følelsen af, at det var et betydeligt Ansvar, der hvilede paa enhver som deltog, at det paahvilede os at skaffe en Ordning af Færøernes Forhold til os Danske hernede, som kunde være holdbar, som kunde danne Grundlag for en frugtbar Udvikling for Færøerne i de kommende Aar. Derfor har det ikke været mærkeligt, at Forhandlingerne har været langvarige, og at der til Tider har været Vanskeligheder i disse Forhandlinger. Det gjaldt ikke om hurtigt at faa en Løsning, men det gjaldt om, at vi virkelig talte os igennem Problemerne.

Det er med megen Tilfredsstillelse, at jeg tænker tilbage paa disse Forhandlinger og paa det alvorlige Arbejde, der der er gjort for at naa et Resultat, som alle kunde være tjent med. Jeg glæder mig over, at det endelige Resultat, som nu foreligger i dette Lovforslag, har vundet saa betydelig Tilslutning i det færøske Folk, som Tilfældet har været; det fremgik jo af den højtærede Statsministers Forelæggelsestale, at Forslaget er godkendt af det færøske Lagting med 12 Stemmer mod 6. Det er da ogsaa saaledes, at de færøske Repræsentanter, som var hernede under de endelige Forhandlinger, med betydeligt Flertal sluttede sig til det Forhandlingsgrundlag, der blev endeligt vedtaget sidste Sommer.

Naar jeg her siger, at det er betydningsfuldt, at Grundlaget saaledes er vedtaget med et betydeligt Flertal paa Færøerne, trænger det ikke til nogen nærmere Begrundelse. Der er fra en enkelt Side, ogsaa her i det høje Ting i Dag af det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen, fremsat Bemærkninger, som kunde synes at reducere Betydningen af den Omstændighed, at der har foreligget et saa betydeligt Flertal i Lagtinget. Det ærede Medlem henviste, ligesom han ogsaa har gjort i den Skrivelse, der er optrykt som Bilag 3 til Lovforslaget, til Folkeafstemningen den 14. September 1946, som med et meget lille Flertal, og i øvrigt en ringe Stemmedeltagelse, forkastede det først foreliggende Grundlag, altsaa ikke det her foreliggende.

Jeg vil gerne om denne Folkeafstemning sige, at jeg i sin Tid var meget betænke-